

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, divuit d'abril del dos mil divuit

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000007/2015 seguida pel presumpte delicte major d'apropiació indeguda, contra Y. B. G., nascuda el dia 18 d'agost de 1971 a Salamanca (Espanya), de nacionalitat espanyola, domiciliada a San Pedro Del Arroyo (Àvila), i defensada per la Lletrada Sra. Laura López Ambatlle, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Ivan Alís Salguero, i acusació particular el lletrat Sr. David Solana Barrau, en nom i representació de les perjudicades Sres. M. L. A. R. i M. C. M. B.; actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Enric Anglada Fors.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats i així es declara que en data 4 de maig de 2010, la Sra. M. L. A. R. creà i

inscriví prop del registre del M.I Govern el negoci de gestió immobiliària anomenat A.B.M.S.I., negoci que a partir d'aquella data fou gestionat per una societat civil particular en la qual participaven a parts iguals la mateixa Sra. M. L. A. R., la Sra. M. C. M. B. i la processada Y. B. G., nascuda el dia 18 d'agost de 1971, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, havent acordat les parts, després d'un període de temps en que totes feien de tot, que la processada faria les tasques i operacions de gestió necessàries pel bon funcionament del negoci, i rendiria comptes regularment a les Srs. M. L. A. R. i M. C. M. B..

Durant l'any 2010 i fins el mes de febrer de 2011, la processada Y. B. G., aprofitant la seva qualitat de gestora del negoci, realitzà en el seu benefici varis reintegraments sobre el compte bancari del negoci quines titulars eren les tres sòcies, en efectiu, mitjançant una targeta de crèdit que tenia a la seva disposició la processada per un import de 19.090€, així com diferents cobraments per xec al seu nom sobre el mateix compte per una quantia de 67.845,72€, defraudant per consegüent al negoci la suma de 86.935,74€.

Tanmateix, i en data 30 d'octubre de 2010, la processada Y. B. G. va fer seva també la suma total de 12.225€ que el Sr. F. R. C. li havia lliurat, en tant que gestora del negoci A.B.M.S.I. i persona de la seva confiança dins del mateix, amb la finalitat de moblar uns pisos seus que aquest darrer volia llogar i quina gestió havia atribuït al referit negoci immobiliari.

RESULTANT SEGON: El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros tipificat a l'article 213 del Codi Penal, posat en relació amb l'article 209 apartat e) del Codi Penal, del que n'estima responsable en concepte d'autora a la processada Y. B. G., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que s'imposi a la processada Y. B. G. la pena de vint-i-vuit mesos de presó, part proporcional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys i el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que la processada Y. B. G. sigui condemnada a indemnitzar al perjudicat F. R. C. en la quantia de 12.225€, i a les Sres. M. L. A. R. i M. C. M. B. en les sumes que restin acreditades havent exercit les mateixes les accions penals i civils al seu abast de conformitat a les disposicions de l'article 18 del Codi de Procediment Penal.

En l'acte del judici oral, ratifica i eleva a definitives les seves conclusions provisionals. Modifica parcialment la seva qualificació provisional, en considerar que la quantitat que consta acreditada como a defraudada per part de la processada Y. B. G. al negoci A.B.M.S.I., ascendeix a la suma de 86.935,74€ i no a la de 103.790€ que s'havia indicat en la qualificació provisional.

RESULTANT TERCER: La defensa de les Sres. M. L. A. R. i M. C. M. B., constituïda com a acusació particular, es mostra d'acord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal.

Considera que Y. B. G. és responsable en concepte d'autora, d'un delicte major d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, tipificat a l'article 213 del Codi Penal, posat en relació amb l'article 209 apartat e) del Codi Penal, sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i s'adhereix a la pena sol·licitada pel Ministeri Fiscal.

En concepte de responsabilitat civil, demana la condemna de la processada Y. B. G. a pagar a les Sres. M. L. A. R. i M. C. M. B. l'import total de 103.790 € més les costes processals, inclosos honoraris d'advocat.

A l'acte del judici oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, afegint que la pena de presó ferma que li sigui imposada a Y. B. G. sigui com a mínim d'un any, mantenint la mateixa reclamació en concepte de responsabilitat civil.

RESULTANT QUART: La defensa de Y. B. G. es mostra en desacord amb l'exposició de fets que el Ministeri Fiscal i l'acusació particular imputen a la seva defensada que nega tots els fets, exposant que totes tres sòcies feien, indistintament, de tot dins del negoci, que en el local del negoci tenien una caixa amb una clau que feia funcions de Caixa B i que ella no s'ha apropiat de cap quantitat de la societat, i conseqüentment sol·licita la seva lliure absolució.

En l'acte del judici oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros tipificat a l'article 213 en relació a l'article 209.e) del Codi Penal i amb l'article 59 del mateix Codi, puix que del relat fàctic exposat resulta amb força d'evidència la configuració de tots els elements subjectius i objectius del tipus penal esmentat.

Com té declarat aquest Tribunal, comet apropiació indeguda qui, sent posseïdor de bens que li han estat confiats a títol de dipòsit o qualsevol altre que obliga a la seva devolució o lliurament a un tercer, s'apodera dels mateixos amb la intenció de beneficiar-se'n. Així, el que caracteritza el delictes esmentat, és que el subjecte actiu, que no té facultats de disposició sobre els béns, transforma la legítima possessió que li ha estat confiada en domini antijurídic, de la qual causa resulta que sols es pot cometre el delictes quan aquell s'apodera dels bens i els incorpori al seu patrimoni. L'element essencial del delictes d'apropiació indeguda radica en l'incompliment dolós per part de l'agent de l'obligació que li ve imposada de donar la

destinació deguda als béns, fent-los seus i disposant d'ells amb una evident finalitat de lucre. L'acció típica del delictes d'apropiació indeguda és la conversió de la possessió legítima en possessió il·legítima i exigeix, com a element subjectiu, un concret dol, el que es coneix com a "animus rem sibi habendi" o intenció de tenir la cosa per a un mateix o de fer-se amo d'allò que no és propi i s'ha rebut amb l'obligació de lliurar-ho a un tercer.

CONSIDERANT SEGON: De l'esmentat delictes major continuat n'és responsable en concepte d'autora la processada Y. B. G., per haver realitzat personalment els fets punibles de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, doncs tot i ser negada per ella la seva participació a l'afirmar que no es va apropiat de cap quantitat de la societat A.B.M.S.I., el cert és que de la prova practicada es desprèn la comissió per part de l'acusada del dit delictes continuat, atès que ha quedat degudament acreditat que aquesta va treure importants sumes de diners del compte d'A.B.M.S.I. per un muntant total de 86.935,74 €, que va fer seu, incorporant-lo al seu patrimoni, quan aquesta quantitat pertanyia a la societat. Igualment ha quedat provat que es va apropiat de la suma de 12.225 € d'un client de la immobiliària, que li havia estat lliurada perquè moblés uns pisos de la seva propietat, abans de destinar-los al lloguer, cosa que no va realitzar, quedant-se els diners rebuts amb aital finalitat.

Dit això i entrant, doncs, a l'invocat per la defensa de la processada, s'ha d'expressar que si bé és cert que no hi ha prova directa que acrediti que Y. B. G. fos la persona que s'apoderés de diverses quantitats d'operacions realitzades per ella, que no varen acabar a l'haver del compte corrent de l'empresa A.B.M.S.I., si que existeix prova indiciària que evidencia, de forma més que suficient, l'autoria de la mateixa.

Al respecte s'ha d'indicar que la prova indiciària, circumstancial o indirecta és bastant per justificar la participació en els fets punibles de la persona que se'ls hi imputa, sempre que es trobin reunits uns determinats requisits.

TRIBUNAL DE CORTS

Aquestes exigències, segons criteri del Tribunal, es poden concretar en les següents :

- 1) de caràcter formal : a) que s'expressin quins són els fets o indicis que s'estimen plenament acreditats i que serveixen de fonament per la deducció o inferència, b) que s'expliciti el raonament a través del qual, partint dels indicis s'ha arribat a la convicció de la comissió del fet punible i la participació en el mateix de la acusada.
- 2) des del punt de vista material es necessari complir amb uns requisits respecte dels indicis, com són : a) que estiguin plenament acreditats ; b) que siguin de naturalesa inequívocament acusatòria ; c) que siguin plurals o bé si fos un sol que tingui una singular potència acreditativa ; d) que siguin concomitants al fet que es tracta de provar ; i e) que estiguin interrelacionats, quan siguin varis, de manera que es reforcin entre ells.

Un cop efectuat l'anterior preàmbul i fent aplicació pràctica del mateix al supòsit d'autes, s'ha de concloure que Y. B. G. fou l'autora de l'esmentat il·lícit penal, puix que hi ha força indicis que evidencien la seva participació, en aquest concepte, de l'apropiació dels diners que havien de romandre al compte bancari obert per les tres sòcies en nom de la societat A.B.M., com també dels diners lliurats per F. R. C. a Y. B. G. amb la finalitat de moblar uns pisos propietat d'aquell, cosa que no realitzà, tot i reconèixer haver rebut els diners de F. R. C..

Quan als indicis varis i concomitants als que s'ha fet referència, s'ha d'especificar que la querellant, Sra. M. L. A. R., atesa la seva condició d'API, va inscriure, a principis del mes de maig del 2010, al registre de Govern el negoci de gestió immobiliària anomenat A.B.M.S.I.. (corresponent a les tres inicials relatives al primer cognom de les tres sòcies) Serveis Immobiliaris, el qual fou gestionat per una societat civil particular en la que participaven a parts iguals l'esmentada

querellant Sra. M. L. A. R., la processada Y. B. G. i l'altra querellant Sra. M. C. M. B.. Tanmateix, s'ha palesat amb la prova practicada al plenari que, tot i que d'entrada les sòcies no s'havien repartit les tasques a realitzar dins del negoci i que al principi les tres "*feien de tot*", després d'algun temps i donada la bona disposició de Y. B. G., que gaudia d'absoluta confiança de les altres dues, es va dedicar en la pràctica quotidiana a les qüestions de gestió de tipus econòmic i bancari.

Doncs bé, Y. B. G., portant a terme el susdit rol que havia assumit, va realitzar les diferents operacions comptables que li imputen les acusacions, com reintegraments i cobraments per xec al seu nom sobre el compte bancari del negoci, com també la utilització de la targeta de crèdit de l'empresa A.B.M.S.I., segons ella mateixa ha reconegut, encara que afegint i matisant que cap d'aïtals operacions per ella efectuades eren il·lícites.

Així mateix, A.B.M.S.I. havia de moblar uns pisos propietat del Sr. F. R. C., per llogar-los amb mobles, lliurant aquest últim amb dita finalitat a Y. B. G., amb la qual tenia una excel·lent relació de confiança, com a professional, la suma de 12.225 €, que l'esmentada processada va fer seva sense portar a terme la gestió encomanada. Aquest fet ve corroborat, no sols per la declaració del dit perjudicat, que resideix a Torrent (València), practicada mitjançant comissió rogatòria internacional, que afirma que lliurà a Y. B. G. la referida quantitat -5.000 i 7.225 euros- (fet reconegut així mateix per la processada) per l'adquisició de mobles, i que ella no va entregar a l'empresa, ni va arribar a moblar els pisos de referència, sinó també per la declaració de les altres perjudicades i singularment per la de M. L. A. R. que va poder comprovar que els pisos de F. R. C., on ella es va desplaçar personalment per veure'ls, no es trobaven moblats.

La versió donada per Y. B. G. per explicar les diferents operacions comptables realitzades, apart de ser força evasiva, a l'indicar que no recordava algunes coses transcendents en les que ella mateixa havia intervingut, resulta certament inversemblant, doncs la manifestació de l'existència d'una

comptabilitat amb “B” o d’una “caixa B”, al despatx de l’oficina, referint-se a una petita caixa amb clau que tenien dins d’un armari al despatx de l’oficina per guardar diners -amb la finalitat d’abonar despeses quotidianes, segons les querellants i segons ella quantitats considerables que es repartien entre les tres i que la majoria provenien de reintegraments fets per ella mateixa del compte del negoci de la societat- és realment increïble. Com bé han explicat les acusacions pública i particular no té cap lògica que es treguin diners de l’entitat bancària per guardar-los en una caixa metàl·lica si el que es pretén, segons explicacions de l’encausada, es mantenir una opacitat comptable o fiscal de l’empresa, puix que els diners ja han entrat en el circuit oficial i ja estan comptabilitzats.

La processada també va mantenir que els beneficis de l’empresa es repartien en sobres i que ella només en va guardar dos, que són el que ha aportat a la causa. Aquesta asseveració ha estat totalment contradita per les dues querellants, a l’exposar de forma categòrica i rotunda que quan la societat fou constituïda van arribar a un pacte en el que durant el primer any no repartirien beneficis per poder veure i comprovar el funcionament de l’entitat immobiliària. Dita manifestació ha estat totalment corroborada pel testimoni proposat precisament per la defensa de Y. B. G., el Sr. F. J. F. F., espòs de M. C. M. B., el qual digué al plenari que entre les tres *“van acordar que no es repartirien beneficis”* que ell *“no tenia res a veure amb la societat”* i que *“no creu que es repartissin beneficis”*. Aquesta afirmació de les dues sòcies perjudicades i del referit testimoni, pot venir inclús avalada per la declaració de la pròpia processada davant del Tribunal, doncs tot i no admetre l’al·legat pacte de no repartiment de beneficis durant un any, reconeix que no es van fixar cap salari i que la seva família li feia ingressos regulars, al igual que van manifestar que els hi passava a les altres dues sòcies -les querellants-, les quals van dir que, durant aquest període de temps, havien estat mantingudes pels seus respectius marits i que tots hi estaven d’acord.

Seguint amb la qüestió dels sobres, la perjudicada Sra. M. L. A. R. explicà amb tota mena de detalls que el primer

obrant al foli 142 i que hi consta al damunt la quantitat de 850 €, dit import està escrit per ella, però no es correspon a res en concret i menys al lliurament de diners a alguna de les sòcies. Cosa que si succeeix amb el segon sobre, el que obra al foli 143, doncs decidiren fer-se un regal per les festes nadalenques i Reis, coincidint ambdues sòcies -M. L. A. R. i M. C. M. B.- que no es tractava ni d'un sou, ni de cap repartiment de beneficis, sinó d'un mer regal per celebrar que el negoci anava bé i per poder-se així comprar quelcom per festes, d'una quantia per a cadascuna d'elles d'entre 1.000 i 1.500 €, reconeixent M. L. A. R. la seva lletra en la part frontal del sobre, escrit a llapis "Reyes Y.", però no la quantitat que hi figura entre parèntesi, de 3.300 €, escrita amb bolígraf i que assegura que no es correspon amb la seva lletra -la qual cosa es pot constatar a simple vista, donada la gran diversitat entre una i altra-.

Un altre element indiciari, força transcendent pel Tribunal, és el testimoniatge de la senyora J. F. F., propietària de la I. F., on havia treballat abans la processada Y. B. G., que va explicar al plenari que aquesta va deixar la seva immobiliària per passar a ser sòcia en una altra que van constituir junt a altres dos persones i que ella va tenir amb l'avui acusada alguns petits problemes, doncs *"havien fet una promoció i una de les persones que havia d'escripturar l'apartament no ho feia, i li reclamà una quantitat i la futura propietària li contestà que el que devia era molt menys". "Hi havia una diferència de diners que no estava a la societat". "Eren uns 27.000 €". "Va parlar amb Y. B. G., va venir dos cops al despatx. La segona vegada va reconèixer que hi havia hagut un mal entès amb la propietària i llavors Y. B. G. va posar tots els diners que faltaven. Era vers el mes d'octubre del 2010". "La suma d'uns 4.000 € -4.160 €-, que era l'ITP, en el mail posava que ho pagava la societat i no era així, i també ho va pagar Y. B. G., creu que va fer un ingrés, que no ho recorda bé".* La testimoni, a preguntes de la defensa, va puntualitzar que *"... Y. B. G. va venir dues vegades al despatx i la segona li portà els diners i els ingressà. La sorpresa per ella va ser que ho pagués tot Y. B. G.. Té testimonis d'això".*

Per tant, a més del fet que Y. B. G. reconegué que hi va haver un mal entès amb la propietària de l'apartament, pagant ella després la diferència que se li reclamava a aquesta, segons va explicitar la Sra. J. F. F. a l'acte del judici oral, el cert és que en les dates en que Y. B. G. va abonar a la I. F. la suma esmentada, consta així mateix, d'una banda, que la processada no disposava d'aital quantitat en els seus comptes corrents, i, d'altra, que precisament en el mes d'octubre del 2010, Y. B. G. va fer una sèrie de reintegraments i disposicions en efectiu del compte corrent de l'empresa A.B.M.S.I., per imports de 500 i 500 € el dia 10 d'octubre, 21.000 i 500 € el dia 11 d'octubre i 4.700 € el dia 12 del mateix mes d'octubre del 2010, quines quanties són pràcticament coincidents amb la suma que li va lliurar a la Sra. F., per poder solventar així la problemàtica sorgida amb la venda d'un apartament quan encara treballava per la I. F..

Aquestes dades comptables venen corroborades també per l'informe efectuat pels agents de policia números PO 134 i 161 de l'Àrea de Policia Criminal d'Andorra, que varen realitzar un estudi de dos comptes bancaris de la empresa A.B.M.S.I. oberts al Crèdit Andorrà, tant el primer que anava a nom de les tres sòcies i en el que hi figuraven totes les operacions comptables fetes a nom de la societat i especialment les signades per Y. B. G., com el segon, quan ja s'havia conegut la pràctica inexistència de fons en aquell, obert a nom de les dues querellants (folis 260 al 409, amb menció especial al foli 263). En dit foli del informe consta el xec de 21.000 €, emès el dia 11 d'octubre del 2010 a favor de Y. B. G. i signat possiblement per ella, doncs la signatura del document bancari és semblant a la seva. També hi consta la disposició en efectiu de 4.700 € feta per Y. B. G., el dia 12 d'octubre del 2010, segons resulta de la signatura del document bancari. Ambdós agents de policia van precisar al plenari que la investigació només la van fer respecte a les operatives d'imports superiors a 1.000 €.

En un sentit semblant es pronuncia l'informe d'auditoria de data 27 de maig del 2011, que fou realitzat per Fiscaudi A., SL, tenint en compte l'extracte del compte a nom de Y. B. G. obtinguda de la comptabilitat de la societat A.B.M.S.I.,

documentació acreditativa dels apunts comptables, extractes dels comptes bancaris a nom de dita societat en els que figuren els càrrecs i abonaments per concepte de disposicions o ingressos d'efectiu i pagaments per targeta de crèdit o mitjançant xecs, balanços de situació dels períodes compresos entre l'1 de gener del 2010 i 31 de desembre del 2010 i entre l'1 de gener i el 7 de febrer del 2011 i el Llibre Major dels exercicis 2010 i 2011, adjuntats als folis 446 al 526 de les actuacions i obrant als folis 497 i 508 les operacions efectuades per Y. B. G. d'importos 21.000 € i 4.700 € els dies 11 i 12 d'octubre del 2010, respectivament, les quals foren contrastades amb els moviments del seu compte, com va ratificar a l'acte de la vista oral un dels auditors que va intervenir en l'auditoria, el qual va manifestar, que tot i que no es pot fer una traçabilitat clara, si que van poder detectar que hi havia disposicions en efectiu, mitjançant xec bancari i amb targeta de crèdit. Les disposicions en efectiu del compte corrent van quedar acreditades mitjançant els documents emesos per l'entitat bancària, essent realitzades per Y. B. G.. No obstant, les efectuades en el caixer automàtic resulta impossible determinar la persona que les havia fet, cosa que no succeeix amb els xecs, al constar-hi la signatura i amb tots ells surt també Y. B. G. com a executora. Pel que fa als reintegraments amb targeta de crèdit, si bé la titular de la mateixa, atès el contracte que es va subscriure amb el banc, és M. L. A. R., consta acreditat que la sòcia que normalment l'utilitzava i que disposava de la mateixa era l'acusada Y. B. G., degut a les funcions que realitzava i a la confiança absoluta que li tenien les altres dues sòcies.

Aquesta va ser l'operativa del negoci quasi des del seus inicis, és a dir, Y. B. G. dedicant-se a les tasques de gestió financera sense control per part de les altres dues sòcies, tot i que aquella portava al despatx extractes bancaris, que elles no solien repassar per qüestions de confiança i per l'amistat "*quasi familia*" que havien assolit.

Ambdues sòcies -les querellants- van començar a sospitar de Y. B. G., a finals de gener o a principis de febrer del 2011, quan una clienta d'A.B.M.S.I. va dir a M. C. M. B. que no

se li havia fet un ingrés d'un lloguer, cosa que ella li comunicà a la processada, atès que aquesta era l'encarregada de les gestions bancàries i com que la mateixa era molt resolutiva, a part d'empàtica i encantadora, va contestar-li que això ho arreglava de forma immediata i els hi digué que havia hagut una confusió a l'entitat bancària i que ja s'havia solventat. Tot i això, M. C. M. B. el dia 4 de febrer del 2011 va decidir personar-se al Crèdit Andorrà i va demanar un extracte del compte corrent de la societat, comprovant que al mateix només hi constava un saldo de 2.000 €, quan, segons els comptes que portava Y. B. G., havia d'haver-hi al voltant d'uns 80.000 €. En el plenari, la pròpia C. (nomenada C.) M. C. M. B. va explicar, que degut a la fe cega que tenien vers la processada, *“el primer que en aquell moment se'm va passar pel cap era que el banc s'havia equivocat, però després va anar a verificar la documentació al despatx i al veure que no quadrava, ella i M. L. A. R. van decidir encarregar una auditoria, que va demostrar que hi havia incongruències en els extractes i que tots els reintegraments havien estat executats per Y. B. G.”*.

Tots els indicis assenyalats posen clarament de relleu que la processada Y. B. G., que era la que portava a terme les diferents operacions bancàries del negoci A.B.M.S.I., s'apoderà amb ànim de lucre i en benefici propi, de la quantitat de 12.225 € que li havia lliurat el Sr. F. R. C., amb la finalitat de que se li moblessin uns pisos de la seva propietat, sense que ho arribés a realitzar, ni se li hagin tornat mai els diners rebuts. També s'apropià del compte corrent del negoci A.B.M.S.I., emprant les diverses maneres descrites, de la suma de 86.935,74 € corresponents a la societat i no la de 103.790 € que reclama l'acusació particular, com també abans el Ministeri Fiscal en la seva qualificació provisional, doncs els dos xecs, d'1 i 27 d'octubre del 2010, per import de 15.000 € i 1.854,26 €, signats per Y. B. G., consten lliurats, respectivament, a favor de J. D. N. i A. T. G. (folis 365 i 366 en relació amb el foli 249), per la qual cosa, al ignorar-se qui són en realitat aquestes dues persones, no haver-se pogut comprovar el destí final de dites quantitats i tenint en compte el principi *in dubio pro reo*, no es poden incloure les mateixes a efectes de fixació de la responsabilitat civil com apropiades per l'encausada.

CONSIDERANT TERCER: No concorre en la processada cap circumstància modificativa de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART: A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal ha de tenir en compte, a l'empara del que disposa l'article 56 del Codi Penal, d'una banda, la gravetat dels fets comesos, i, d'una altra, la manca d'antecedents penals de la processada, la seva concreta situació personal i que ha vingut expressament des d'Àvila (Espanya), on habita en l'actualitat, per assistir a l'acte del judici oral.

Ateses dites circumstàncies i el temps transcorregut des de la comissió dels fets d'auto, la Sala estima adequat no imposar a l'acusada pena de presó ferma, com demanen les acusacions, però si una pena condicional qualificada a abonar la responsabilitat civil, en un termini màxim de 3 anys, havent de satisfer anualment, com a mínim, 1/3 part de la mateixa.

CONSIDERANT CINQUÈ: Tot responsable criminalment d'un il·lícit penal ho és també civilment, de conformitat amb el que estableixen els articles 90, 91 i 94 del Codi Penal, i, per tant, procedeix declarar la responsabilitat civil de la processada, la qual haurà d'indemnitzar al Sr. F. R. C. en la quantitat de 12.225 € i a la societat A.B.M.S.I. en la suma de 86,935,74 €. Com ja s'ha fet esment, el Tribunal no estima suficientment provat el perjudici reclamat per les querellants respecte dels xecs per imports de 15.000 i 1.854,26, lliurats, a nom de terceres persones, els dies 1 i 27 d'octubre del 2010.

CONSIDERANT SISÈ: La processada haurà de satisfer les despeses processals causades, de conformitat amb el que estatueixen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.c del Codi de Procediment Penal, inclosos honoraris d'advocat de l'acusació particular, a determinar en període d'execució de sentència.

TRIBUNAL DE CORTS

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem de condemnar i condemnem la processada Y. B. G., com a responsable en concepte d'autora, d'un delict major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DIVUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A ABONAR LA RESPONSABILITAT CIVIL AMB UN TERMINI MÀXIM DE TRES ANYS, havent de satisfer anualment, com a mínim, una tercera part de la mateixa a cada part perjudicada, i amb un termini de suspensió de la condemna també per tres anys, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos honoraris d'advocat de l'acusació particular, a determinar en període d'execució de sentència.

En concepte de responsabilitat civil, la processada Y. B. G. indemnitzarà a:

- F. R. C. en la quantia de DOTZE MIL DOS-CENTS VINT-I-CINC EUROS (12.225'- €).

- A.B.M.S.I., , en l'import total de VUITANTA SIS MIL NOU-CENTS TRENTA CINC EUROS AMB SETENTA QUATRE CÈNTIMS (86.935,74 €).

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació davant el Tribunal de Corts en el termini de quinze dies hàbils següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.